

forslag, paa hvilket han har foretaget forskellige Nedskæringer, thi saa skal der dog positive Forslag til for at forhøje Bevillingerne igen, enten det nu drejer sig om det ene eller det andet Spørgsmaal — og der er en Mangfoldighed af Spørgsmaal. Det er ikke alene, om jeg saa maa sige, de menige Medlemmer, der har været heroppe og talt om, at vi skulde give flere Penge ud, end Finanslovsforslaget gik ud paa, jeg ser lige foran mig det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, som har været Formand for Finansudvalget, han har aldeles ikke holdt sig tilbage for de øvrige Medlemmer i Retning af at kræve flere Udgifter eller i Retning af at hævde, at de foreslaaede Besparelser kunde man slet ikke gaa med til. Jeg haaber alligevel, at det maa lykkes Regeringen, maa lykkes den højtærede Finansminister at gennemføre Finanslovsforslaget saaledes, at der, naar det er blevet til Lov, virkelig er gennemført Besparelser.

Naar man er Ordfører for et Regeringsparti, er det jo saaledes, at der, naar Ministrene har haft Ordet, allerede er svaret paa, hvad de øvrige Ordførere og andre Medlemmer har talt om; dette gælder de politiske Udtalelser og ikke mindst de saglige, og i den Retning adskiller den nuværende højtærede Regering sig ikke fra tidligere Regeringer, den har svaret udførligt og grundigt paa alle de Spørgsmaal, der har været fremsat. Jeg kan derfor fatte mig meget kort og indskrænke mig til de her fremsatte Udtalelser, idet jeg slutter med Ønsket om, at det maa lykkes Regeringen at gennemføre den Politik, hvis Retningslinier, navnlig i økonomisk Henseende, den allerede tilstrækkelig tydeligt har vist, ikke mindst gennem det fremlagte Finanslovsforslag.

N. Neergaard: De forskellige Detailspørgsmaal, som jeg fremførte, fordi det forekom mig, at de havde en mere principiel Betydning, saasom Mergeltilskuddene, Tilskuddene til de private Mellemskoler og Realskoler etc., skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, der er Partifæller af mig, som vil besvare de Indvendinger, der er fremsat fra de vedkommende højtærede Ministres Side. Hvad angaar Anmærkningerne paa Trafikbudgetterne, som jeg jo bestemt udtalte mig imod, fordi de efter min Mening i alt for høj Grad indskrænkede Rigsdagens Bevillingsmyndighed, forekommer det mig, at de Bemærkninger, der er gjort saavel fra den højtærede Finansministers som den højtærede Trafikministers Side, giver Udsigt til, at man vil kunne

komme til Forstaaelse, saaledes at der ikke sker noget uberettiget Indgreb i Bevillingsmyndigheden. Det synes jo, som om man ikke har til Hensigt, hvad Anlægsbudgettet angaar, at sætte sig ud over, hvad der har været Rigsdagens Mening, og ud over de Forslag, Rigsdagen har sluttet sig til. Paa den anden Side er der jo Ængstelse om, at der maa gives Tilladelse til noget mere Frihed end tidligere, saa jeg vil haabe, vi paa dette Omraade vil kunne komme til en Forstaaelse.

Om Fyr- og Vagervæsenets Overførelse fra Marineministeriet til Erhvervsministeriet skal jeg ikke udtale mig, udover hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg har jo naaet det, jeg vilde, nemlig at der er optaget en Forhandling med Rigsdagen om dette Spørgsmaal, Sagen er for sit rette Forum, og jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gribe videre ind i Forhandlingen.

Paa min Foranledning fremkom der Udtalelser fra den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister vedrørende de Forhandlinger, som er indledet om Skoleforholdene i Grænsedistrikterne. Jeg ønskede det bestemt betonet fra de to højtærede Ministres Side, at der med disse Forhandlinger ikke var tilsigtet nogen som helst Mindretalsoverenskomst og heller ikke noget Indgreb i den bestaaende Ordning af disse Forhold, og jeg har faaet dette fuldt ud bekræftet af de højtærede Ministre, hvad jeg kun kan udtale min Tilfredshed med.

Jeg skal nu rette nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Jeg skal ikke paa ny komme ind paa de formelle Spørgsmaal, de vil med langt mere Udbytte kunne forhandles i Finansudvalget, og jeg skal med Hensyn til min Stilling der henviser til de Udtalelser, jeg fremkom med, da jeg første Gang havde Ordet. Hvad de meget omtalte 40 Mill. Kr. Præferenceaktier angaar, var mit Standpunkt, skulde man synes, klart og forstaaeligt nok. Mit Standpunkt med Hensyn til Opførelsen af Værdien af disse 40 Mill. Kr. var nemlig dette, at man foreløbig skulde blive ved den Ordning, som var truffet i 1911. Hvorledes denne Ordning var, er mange Gange repeteret i dette høje Ting; den gik ud paa at opføre Aktier, der ikke noteres paa Børsen, til Nominalværdien og at opføre Aktier, der noteres, til sidste Kurs. Dette Princip af 1911, som var fulgt ogsaa af mine Forgængere, har jeg ganske naturligt villet holde fast ved, indtil Ordningen af 1911 var erstattet med en anden Ordning, og